

[Forsvarsministeren.]

hvert Fald i Hovedtræk, kunde gøre sig sin Stilling klar til det Problem, der her kommer til at foreligge. Men jeg stiller mig stadig væk rent personligt tvivlende over for, at det skulde kunne lykkes at skabe det, man kalder en midlertidig Ordning, altsaa en Ordning, der ogsaa organisatorisk kunde afløse 1937-Ordningen. Der er mange reelle Forhold, der gør, at jeg ser med Skepsis paa Løsningen af en saadan Opgave lige i Øjeblikket, da navnlig hele det Usikkerhedsmoment, vi kommer til at staa over for i det Øjeblik, da Danmark skal sende en Styrke til Deltagelse i Besættelsen af Tyskland. Men som sagt, jeg mener, man maa stile efter, at vi i Hovedtræk inden for Kommissionen kan blive færdige, i hvert Fald i Løbet af en nærmere Tid, saaledes at Sagen kan forelægges til endelig Afgørelse for Rigsdagen, inden Rigsdagen endeligt bliver sendt hjem i Løbet af dette Foraar.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen omtalte igen Bestemmelsen om, at den militære Retspleje- og Straffelov kunde sættes i Kraft under visse Forhold. Jeg maa sige til det ærede Medlem i Aar, som jeg sagde i Fjor, at jeg i og for sig ikke tillægger dette Spørgsmaal stor reel Interesse. Det har staaet nu i de Bemyndigelseslove, vi har haft siden 1945, og har i den Tid været mere en Formalitet end en Realitet, og Begrundelsen herfor har vel været, at vi har haft særlige Overgangsforhold, og det har vi vel endnu, saa længe vi her i Landet har en fremmed Militærmission siddende, selv om vi alle sammen haaber, det maa lykkes meget hurtigt at naa dertil, at hele dette gensidige Forhold kan ordnes paa en mere rimelig og naturlig Maade end den, som man har maattet affinde sig med i de forløbne to Aar.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen var ængstelig for, at man nu skulde indkøbe Materiel, der ikke vilde komme til at passe til den nye Ordning, vi skal have her i Landet. Jeg maa sige, at Princippet i de Overvejelser, jeg har fulgt i den Henseende, har været mindst muligt at binde os til Anskaffelser i Øjeblikket af Typer af Materiel, som ikke paa en naturlig og organisk Maade kunde indpasses i den Ordning, vi til sin Tid skal tilvejebringe. Derfor har jeg ogsaa været saa varsom i de Forhandlinger, der har været ført mellem Danmark og England netop med Hensyn til Spørgsmaalet om Anskaffelse af egentligt Krigsmateriel, fordi man derved kunde komme til at binde sig til Typer, som vi maaske til sin Tid hellere vilde være fri for. Men hvorledes hele dette

Spørgsmaal løses, kan jeg først sige, naar vi har tilendebragt Forhandlingerne mellem Danmark og England. Rigsdagen faar til sin Tid ogsaa forelagt Resultatet heraf, og paa det Grundlag maa den træffe sin Afgørelse af, hvorvidt man vil effektuere Løftet fra 1945 eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen omtalte Spørgsmaalet om Reservebefalingsmændenes Anvendelse. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at man i Overgangstiden i udstrakt Grad har maattet trække paa Hærens Befalingsmænd og gennem Bemyndigelseslovene lige fra min ærede Forgængers Tid og indtil nu har udnyttet dem ved den Genopbygning, der har fundet Sted i de forløbne to Aar.

For Hærens Vedkommende har man dog kunnet afvikle dette Forhold, idet de Reservebefalingsmænd, der nu er inde, er inde efter frivillig Overenskomst med Krigsministeriet. Der er ikke længere nogen, der er bundet i Kraft af Bemyndigelseslovene. Man har taget det Hensyn til disse Mennesker, som sidder i private Erhverv, at man saa hurtigt som muligt har villet frigøre dem for den militære Tjeneste, for at de kunde komme ud og passe deres egen Dont.

Det er rigtigt, at der for Søværnets Vedkommende er særlige Forhold til Stede. Der er hele Ministyngningsspørgsmaalet, og der er ogsaa den Uddannelsesvirksomhed, som gerne skulde i Gang paa militær Basis, og disse Forhold gør, at det har været noget vanskeligere i samme Tempo som inden for Hæren at faa frigjort Reservens Befalingsmænd. Men som almindelig Regel kan jeg sige, at man ikke fra noget af de militære Ministerier ønsker at besvære disse Mennesker mere end højst nødvendigt, og saa snart det bliver muligt gennem ordinær Uddannelse at faa de Befalingsmandsrammer fyldt, som nu engang skal til, har man ikke noget større Ønske end at lade de Mennesker, man har holdt inde gennem Tvangsbestemmelser, faa fri, saaledes at de kan komme ud i deres private Virksomhed paa ny.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen gjorde den almindelige og rigtige Bemærkning, at Bemyndigelsen til at afvige fra 1937-Ordningen har vist sig at være en ret kostbar Historie. Det er unægtelig rigtigt, men det ærede Medlem var jo ogsaa klar over de reelle Grunde, som bevirkede, at det har været en kostbar Historie, idet det ærede Medlem pegede paa den Kendsgerning, at vi stod paa bar Bund i alle Retninger, hvad Materiel angaar, da vort Land blev befriet, og at vi samtidig har faaet paalagt en Række Opgaver, som har stillet